

מסכת מקואות

פרק ו

א. כל המערב למקנה, כמקנה. חורי המערה וסדקי המערה, מטביל בהם כמה שהם. עקת המערה, אין מטבילין בה אלא אם כן היתה נקובה כשפופרת הנוד. אמר רבי יהודה, אימתי, בזמן שהיא מעמדת עצמה. אבל אם אינה מעמדת עצמה, מטבילין בה כמה שהיא:

ב. דלי שהוא מלא כלים והטבילין, הרי אלו טהורים. ואם לא טבל, אין המים מערבין, עד שיהיו מערבין כשפופרת הנוד:

ג. שלשה מקואות, בזה עשרים סאה, ובזה עשרים סאה, ובזה עשרים סאה, ובהן עשרים סאה מים שאובין, והשאוב מן הצד, ויגרדו שלשה וטבלו בהן ונתערבו, המקואות טהורין והטובלים טהורים. הנה השאוב באמצע, ויגרדו שלשה וטבלו בהם ונתערבו, המקואות כמות שהיו, והטובלים כמות שהיו:

ד. הספוג והדלי שֶׁהיו בָּהֶן שְׁלֹשָׁה לִגִּין מִים וְנִפְּלוּ לַמִּקְוָה, לֹא פָסְלוּהוּ, שְׁלֹא אָמְרוּ אֲלָא שְׁלֹשָׁה לִגִּין שֶׁנִּפְּלוּ:

ה. הַשָּׂדֶה וְהַתְּבֵּה שְׁבִיִּים, אֵין מִטְבִּילִין בָּהֶם, אֲלָא אִם כֵּן הָיוּ נְקוּבִין כְּשִׁפּוּפֶרֶת הַנּוֹד. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּכָלִי גָדוֹל, אַרְבָּעָה טַפָּחִים. וּבִקְטָן, רַבּוֹ. אִם הָיָה שֶׁקֶ אוֹ קָפָה, מִטְבִּילִין בָּהֶם כָּמָה שָׁהִים, מִפְּנֵי שֶׁהַמַּיִם מְעַרְבִין. הָיוּ נִתּוּנִים תַּחַת הַצָּנּוֹר, אֵינָם פּוֹסְלִים אֶת הַמִּקְוָה, אֲלָא מִטְבִּילִין אוֹתָן וּמַעְלִין אוֹתָן כְּדָרְכּוֹ:

ו. גִּסְטָרָא שְׁבַמִּקְוָה וְהַטְבִּיל בָּהּ אֶת הַכֵּלִים, טָהְרוּ מִטְמְאָתָן, אֲבָל טְמֵאִים עַל גַּב כְּלֵי חֶרֶס. אִם הָיוּ הַמַּיִם צָפִים עַל גִּבּוֹ כָּל שָׁהוּ, טָהוּרִין. מַעַן הַיּוֹצֵא מִן הַתַּנּוּר וְיָרֵד וְטָבַל בְּתוֹכוֹ, הוּא טָהוֹר וְיָדָיו טְמֵאוֹת. וְאִם הָיוּ עַל גִּבּוֹ רוּם יָדָיו, אַף יָדָיו טָהוּרוֹת:

ז. יַעֲרוֹב מִקְנָאוֹת, כְּשִׁפּוּפֶרֶת הַנּוֹד, כְּעֵבִיָּה וְכַחֲלָלָה, כְּשִׁמִּי אֲצַבְעוֹת חוֹזְרוֹת לַמְּקוֹמָן. סָפֵק כְּשִׁפּוּפֶרֶת הַנּוֹד, סָפֵק שְׂאִינָה כְּשִׁפּוּפֶרֶת הַנּוֹד, פְּסוּלָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא מִן הַתּוֹרָה. וְכֵן כִּזִּית מִן הַמַּת וְכִזִּית מִן הַנִּבְלָה וְכַעֲדָשָׁה מִן הַשָּׂרֵץ. כָּל שִׁיעָמָד כְּשִׁפּוּפֶרֶת הַנּוֹד, מְמַעֵטָה. רַבּוֹן שֶׁמַּעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר, כָּל שֶׁהוּא מִבְּרִית הַמַּיִם, טָהוֹר:

ח. מִטְהָרִים אֶת הַמִּקְנָאוֹת, הָעֲלִיּוֹן מִן הַתַּחְתּוֹן, וְהָרְחוֹק מִן הַקָּרוֹב. כִּי־צַד. מִבֵּיא סִלּוֹן שֶׁל חֶרֶס אוֹ שֶׁל אֶבֶר, וּמִנֵּיחַ יָדוֹ תַּחְתּוֹ, עַד

נְשִׁיאוֹ מִתְּמִלָּא מִיָּם, וּמוֹשְׁכוֹ וּמִשִּׁיקוֹ, אֶפְלוֹ כְּשִׁעְרָה, דִּיּוֹ. הִנֵּה
בְּעֵלְיוֹן אַרְבָּעִים סָאָה וּבִתְחִתּוֹן אֵין כָּלוּם, מִמֶּלֶא בִּכְתָרָא וְנוֹתָן
לְעֵלְיוֹן, עַד נְשִׁירְדוּ לַתְּחִתּוֹן אַרְבָּעִים סָאָה:

ט. כְּתִל נְשִׁבִין נְשִׁתִי מִקְּנוֹאוֹת נְשִׁנְסִדֵּק לְנִשְׁתִּי, מִצְטָרָא. וְלַעֲרַב, אֵין
מִצְטָרָא, עַד נְשִׁיָּהָ בְּמָקוֹם אֶחָד כְּשִׁפּוּפֶרֶת הַנּוֹד. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
חֲלוּף הַדְּבָרִים. נִפְרָצוּ זֶה בְּתוֹךְ זֶה, עַל רוּם, כְּקִלְפַת הַשּׁוּם. וְעַל
רֹחַב, כְּשִׁפּוּפֶרֶת הַנּוֹד:

י. הָאָבִיק נְשִׁבְמָרְחֵץ, בְּזִמְן נְשִׁיאוֹ בְּאַמְצַע, פּוֹסֵל. מִן הַצַּד, אֵינוֹ
פּוֹסֵל, מִפְּנֵי נְשִׁיאוֹ כְּמִקְּנָה סְמוּךְ לְמִקְּנָה, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים
אוֹמְרִים, אִם מְקַבֵּלֶת הָאִמְבָּטִי רַבִּיעִית עַד נְשִׁלָּא יִגִּיעוּ לְאָבִיק, כָּשִׁיר.
וְאִם לֹאוֹ, פָּסוּל. רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי צְדוֹק אוֹמֵר, אִם מְקַבֵּל הָאָבִיק
כָּל נְשִׁיאוֹ, פָּסוּל:

יא. הַמִּטְהַרֵת נְשִׁבְמָרְחֵץ, הַתְּחִתּוֹנָה מְלָאָה נְשִׁאוֹבִין וְהָעֲלִיוֹנָה מְלָאָה
כְּשִׁרִין, אִם יֵשׁ כְּנָגֵד הַנָּקֵב נְשִׁלְשָׁה לִגִּין, פָּסוּל. כִּמָּה יֵהָא בְּנָקֵב
וְיִהְיֶה בּוֹ נְשִׁלְשָׁה לִגִּין. אֶחָד מִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים לְבִרְכָּה, דְּבָרֵי
רַבִּי יוֹסִי. וְרַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, אֶפְלוֹ הַתְּחִתּוֹנָה מְלָאָה כְּשִׁרִים
וְהָעֲלִיוֹנָה מְלָאָה נְשִׁאוֹבִין וְיֵשׁ בְּצַד הַנָּקֵב נְשִׁלְשָׁה לִגִּין, כָּשִׁיר, נְשִׁלָּא
אָמְרוּ אֵלָּא נְשִׁלְשָׁה לִגִּין נְשִׁנְפְּלוּ:

